

Ku Agathe Frøndahl,
hfr. Bader.

12

Melodier

et Digt af A. O. Vinje
af

Grandprie.
op. 33.

(med Viol og dansk Sats)

1de Hefte

1. Juleen. (Juleen)
2. Væren. (Væren)
3. Den Lærde (Den Lærde)
4. Tyfberet. (Tyfberet)
5. Længsel. (Længsel)
6. Et Syn. (Et Syn)

8342

Følgende Litteratur

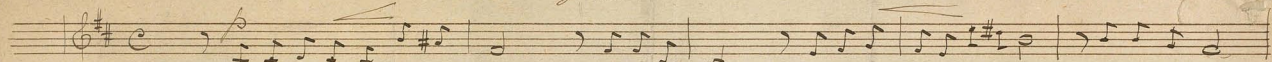
Høbenhavn. Mellemstaden

2de Hefte

7. Gamle Mor. (Gamle Mor)
8. Det Første. (Det Første)
9. Ved Rindarne (Ved Rindarne)
10. Et Venneshyfte.
11. Smidst. (Fro)
12. Syremæl. (Syremæl)

8343

Poco Andante (fr. Violoncello)

1. Guten.
gatten.

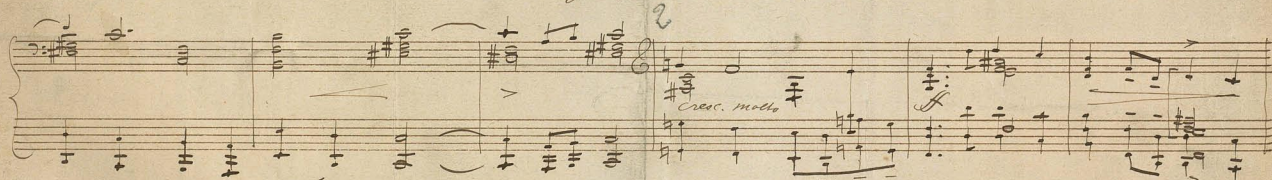
1. Du ferer mit og du serdt trojgt og Liden skjer. Du gæst, so Pata ofte bløjgtt aftærer er.

1. Du ferer vider, du blir træt og Liden sår. Du gæster, si du hævredt dit Lide før.

Med dette Ligt du vaskes ut, til dess du fer i deg den skjøpe, hvasse Ligt, som hviet tvars.

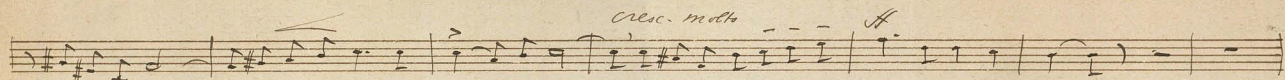
Med dette Ligt du vaskes ut, til ren og skjer og tvædet af den hvasse Ligt, din Livens færd.

2. Du veit du hørd det segje vil, at dög i- fra det, som en lagde Hugen til og Elken på

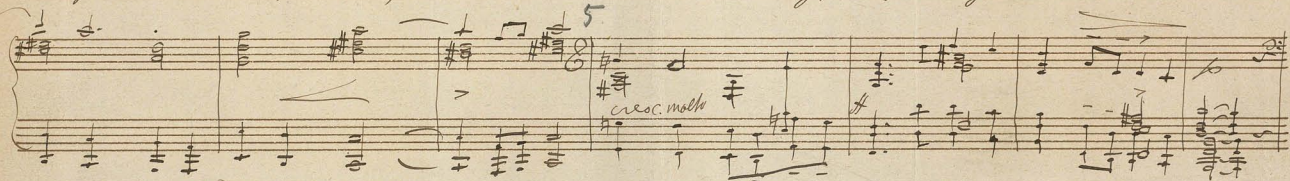
2. Du veit du hørd det segje vil, i Døden med, at renke, hvad din Høstet vil i Kjærlighet.

Det grønne lig du kullas turt, som blom til Læg. Det Minde var: hun vortat burt de Ungdoms - mæg.

Det grønne vis ned for den Fod, hvor Alene blev Hø. Det Minde var: hun dig forlod, den Ungdoms - mæg.

1. Derom du ikke sviken var so mangein Gang, du Gjelick aldrig sungen har med rette Klang. du på Røi -

2. Derom du ikke sungen var så mangein Gang, om Løken vi du sungen har med rette Klang. kun dødt i Lø -

nerne må stå af Li - vet dit, først sigtys da du set kan sjå idring deg velt.

gjenstikkne de du an - der frøt, først da stikkne de kan se omkring dig velt.

Andante espressivo.

2. Våren.
Våren.

1. Enno ein Jang fekk eg Væren at ije for Va - ren at røma;
2. Migiddren endda meg umtes at ije på Vår - bakkon dansa;

1. Endnu engang fekk jeg Væren at se for Vår - ren at røge;
2. Endfikk jeg se den vrilige Luft i Sol - lyset sekkre,

1. Kleggen mid tre som der Blomst var på og at her seg bloma.
2. Livvold at fløka og fuka ifrå der Blom - mer seg kranva.

1. Kleggen at lype med Blomster som tre fra Lø - vet, det rige.
2. Sommerfugl bade i Blomsternes Duft og klaggrende gliðre.

Enno ein Jang fekk eg I - ren, at ije fra
Det dette Væren og atter fekk ije, ren

Endnu ein Jang se ije I - ren, den blø fra
Det dette Væren seg end engang vå, ren

1. Løn - det at flø - ta, Ljøen at brina og so - ren i I at fys - da og bjøta. Graset det grøne eg
2. Se - den eg miste. Men eg er tungsam og spørge meg må: Du det er det siste? Lad det so vera: Eg

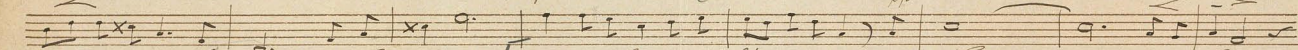
1. Løn - det at flø - ta, Ljøen at umte og so - ren i I at fys - da og bjøta. Graset det grøne seg
2. Se - den eg miste. Derfor tungvridig og spørge meg må: Du det er det siste? Lad det so vera: seg

Ucc. e più tenuto poco a poco

Ucc. e più tenuto poco a poco

Creo. molto *f*

pp

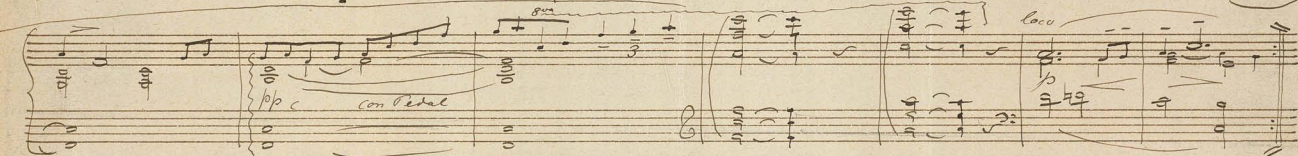
1. enno ein lönge fekk ika - la med Blommar, enno eg høynde at Værffaglen sang med Sol og med Linnar.
 2. myket af Vænt i Li - vet fekk rjasta; merie eg fekk enn eg havde fortent og Al - lig mig trjasta.

1. endru ein lönge fik sta - a med Blommar, endru jeg høide at Værffaglen sang med Sol og med Linnar.
 2. gjenner mangt og strä - lende Munde; mere jeg fik end jeg havde fortjent og Al - må jeg svunde.

Creo. molto

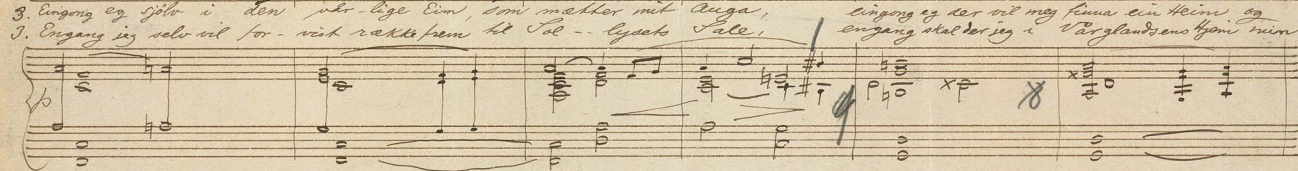
pp

con Pedal

Creo

3. Engang eg gjöb i den vder-lege Ein, som smætter mit Auga, Engang eg der vil mig Renna ein Heim, og
 3. Engang jeg selv vil for - vint rætt frem til Sol - lysets Sale, Engang skal der jeg i Værffaglandens fjoni min

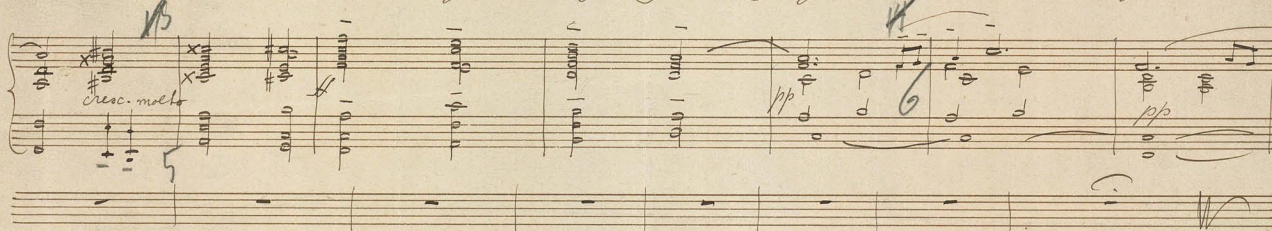
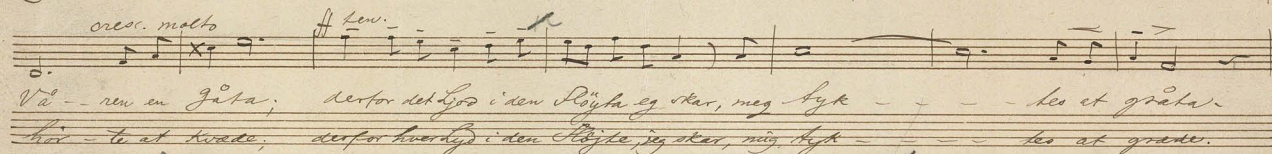
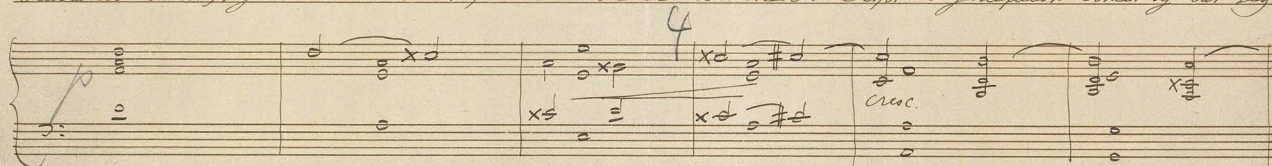

3. syn - gende lauga. Alt det, som Vænn i - må - la mig bar og Al - man, eg
 3. Længel hvoale. alt det, som Vænn i - smide mig bar og Blomster, jeg
 3. pluk - ked, plukket, X

14 18 4/5

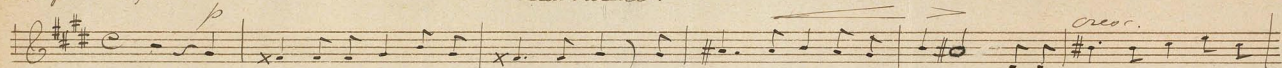
2. Sædrenes Ånder ig. brudte det var, som ran-sad' og sukked'. Derfor og faam millen Bjørker og Bar i
 Sædrenes Ånder, ig. troed' det var, som svæven de sukked'. Derfor og gidefuldest Røket og Bar sig

Allegretto espressivo.

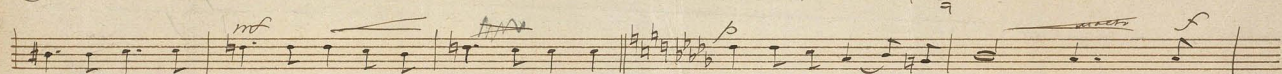
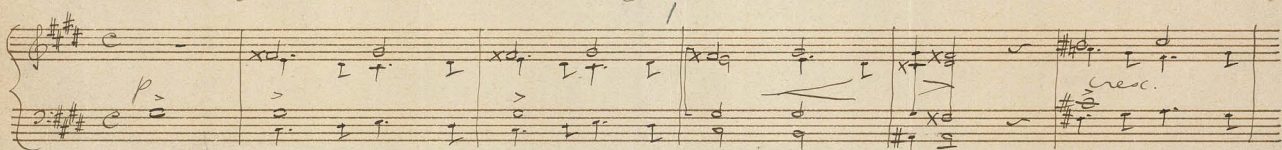
3. Den Lærde.
Den Farske.

7

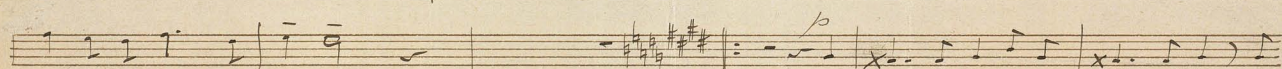
1. Mit Hjerte har været i Livets Strid og mangt et Sted har det fængt; det lag sig i det i so

1. Mit Hjerte har været i Livets Strid og mangt et Sted har det fængt; det lag sig i det i so

mange Rid, men endda har det til denne Tid fra Leiken med Li - vet gjen - get, fra

mange Rid, men endda er det til denne Tid fra Leiken med Livet gæ - et, fra

Leiken med Livet gjenget.

2. Men Er på Er efter Far på Far der

3. Men Kommer blønde i disse Er, 22

Leiken med Livet gædet.

2. Men Er på Er efter Far på Far der

3. Men Kommer blønde i disse Er, 22

+) Anfald af Smerte.

2. er på hver ei - ned Lida og på de byde hver ei - vig. Vår, når Louet spretter og
 3. blomende Blom er læret. Det so - liss også med Jorden er: når Regn og Dag hun fra

2. er på hver eneste Lida og på de byde hver ei - vig. Vår, når Louet spretter og
 3. blomende Blom er læret. Det sådan også med Jorden går: Når Regn og Dag den fra

cresc. *mf*

cresc. *mf*

2. I - sen går og Janken gleder i Lida, og Janken gleder i Lida.
 3. Himlen far, so vokse Blomar i Læret, so vokse Blomar i Læret.

2. I - sen går og Janken gleder i Lida, og Janken gleder i Lida.
 3. Himlen far, so vokse Blommer i Læret, så vokse Blommer i Læret.

mf *cresc. molto* *dim.*

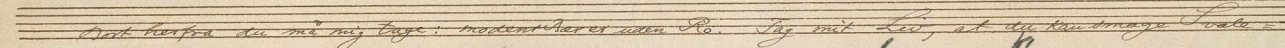
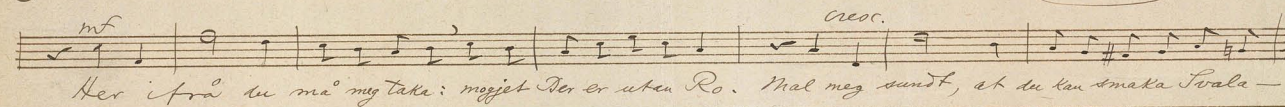
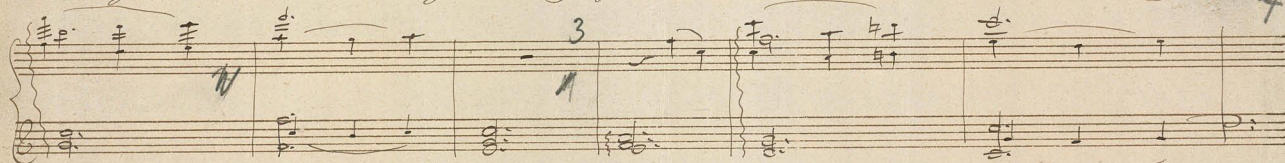
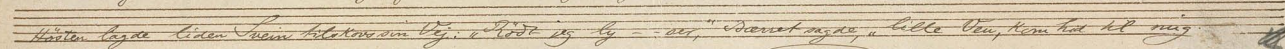
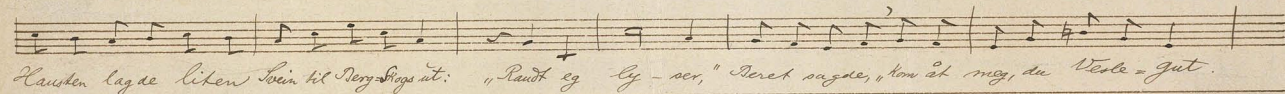
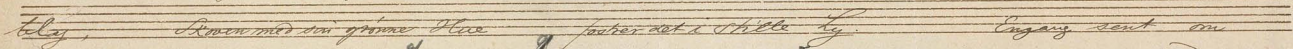
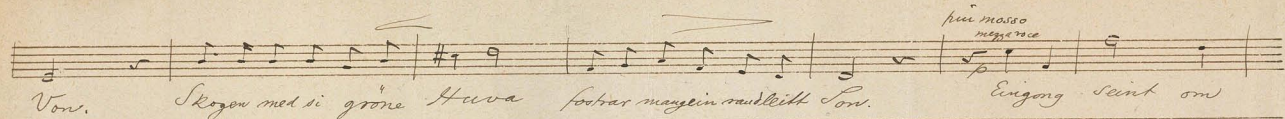
mf *cresc. molto* *dim.*

4. Tyskebarret.

Allegretto

mf *molto legato*

Tyskebarret oppi Tuva vels utaf ei liden
 Tyskebarret på ein Tue vokser sødme og

ritardando - - - - - *al Tempo* $\frac{1}{no}$

piu cresc. *ff* *pp*

drykken af mit Blod! Svale - drykken af mit Blod! Mognar du, so vil du

drickten af mit Blod! Svale - drickten af mit Blod! Mognar du, da vil du

ritardando - - - - - *al Tempo* $\frac{1}{no}$

piu cresc. *pp*

bede just den samme Bøn, om jeg. Mognen Maan det mest nu glæde, hørt for Folk at gjeve

bede just den samme Bøn, om jeg. Mogen Maan det mest nu glæde, for sit Folk at offe

cresc. poco a poco

seg, hørt for Folk at gjeve seg, hørt for Folk at gjeve seg.

seg, for sit Folk at offe seg, for sit Folk at offe seg.

piu lento *pp* *pp*

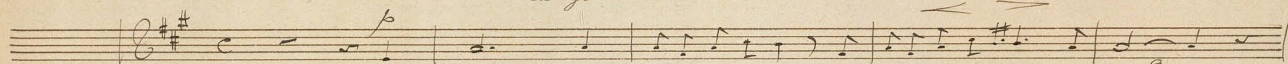
seg, for sit Folk at offe seg, for sit Folk at offe seg.

seg, for sit Folk at offe seg, for sit Folk at offe seg.

Poco Andante.

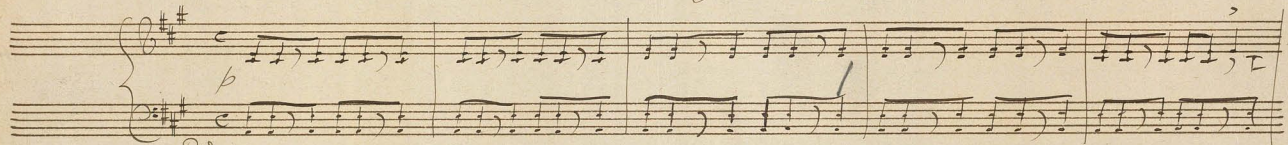
5. Langs ei A.
Langs en A.

11

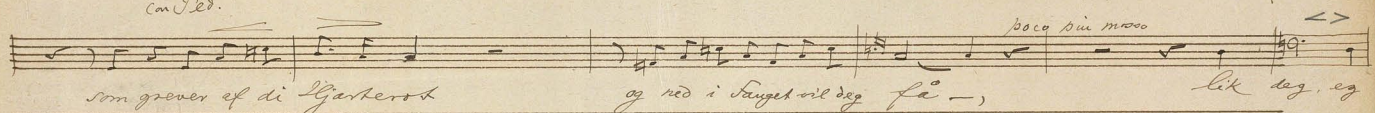

Du Kog! som bøjger dig imod og kysser dem svarke A,

Du Kog! som bøjger dig imod og kysser dem mørke A,

en Del.

som grever af di Hjerterod

og rød i Sanget vil dig få - ,

lik dig, og

som graver af din Hjerterod

og rød i Synder vil dig få - ,

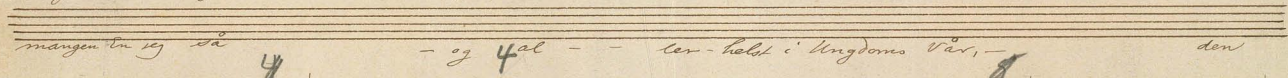
lig dig, hvor

mangein munde sjå

- og al - - ler-helst i Livens Vær, -

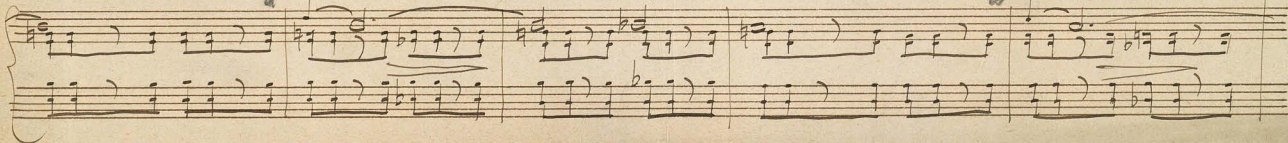
at

mangen du se så

- og al - - ler-helst i Kongens Vær, -

den

Handwritten musical score for the song "Hjerte-sår" by J. S. Andersen. The score is written on ten staves, featuring vocal lines and piano accompaniment. The lyrics are in Danish. The music includes various dynamic markings (p, pp, ppp, f, sf, ff, pppp), tempo markings (poco rit., Tempo 1/2, Tempo 1/2), and performance instructions (cantabile, tranquillo). The score ends with a double bar line and a 12/13 time signature.

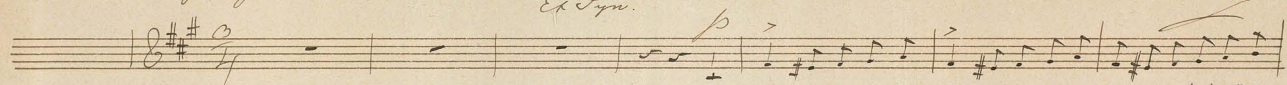
Lyrics (Danish):

han du Hæd' Kyte på, som slog hans varme Hjerter-sår,
 hans gjemt af Kyte på, som slog hans varme Hjerter-sår,
 - - - ste Hjerter-sår. Du Skog!
 - - - ste Hjerter-sår. Du Skov!
 Du Skog! Du Skog! Du Skog!
 Du Skov! Du Skov! Du Skov!

Allegro agitato

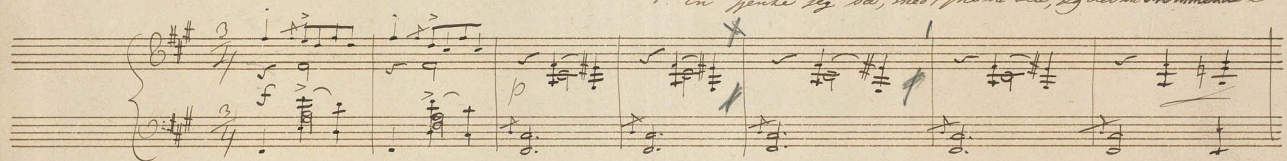
G. Eit Lagn.
Ex Lagn.

13

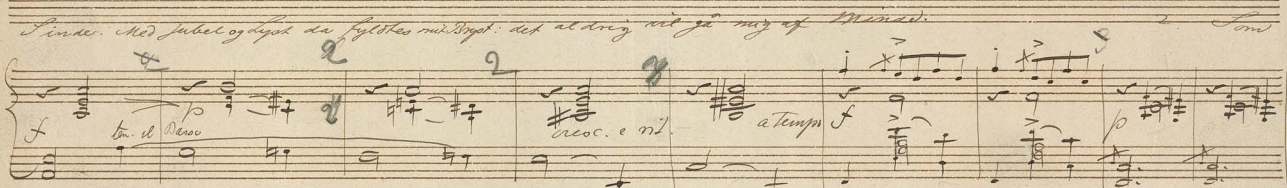

Ein Jente eg såg, som gjorde meg fag, det var, som eg hadde det

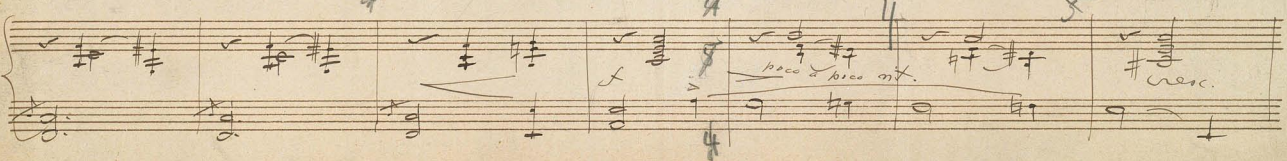
1. En Jente seg så, med Lagn så blå, eg blei så drømmende i

drøyma. Eg såg meg so vel, eg minnes det vel: eg aldrig det hem til at gloyma. 2. Som

magler eg stod og raudnad som blod, det gjekk for Pyra mit: som Lunder, Eg iag kona der, eg ser kona her, eg ser kona
magler eg stod og rødmed som blod, det var, som klygde Tonar "orime", - iag så kende der, iag ser kende her, iag ser kende

a tempo

best når eg blunder.

pp

3. Om det og om Lag

mf

og

bedst og i Drømmen.

3. Den anerkende Arm,

den

atempo

Andledes Drag, og all hennes Venleik og La-la, — og Augo, som brunn,

svulmende Barm, og Piden i Bløket, det klare:

gi, alt det endnu

eg segja ei Kan: eg ser det, men Kan ingje mela — 4. Og far det vel gjø, men

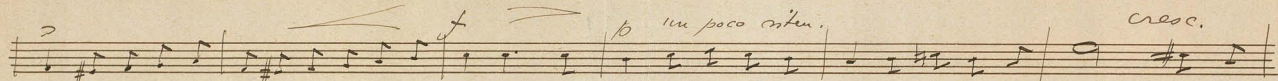
a tempo

5. Og far det vel gjø, men

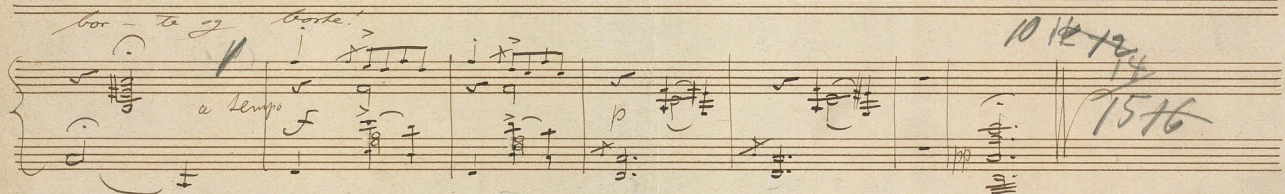
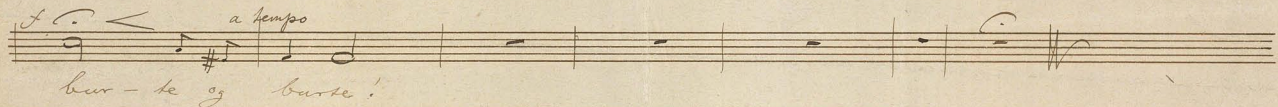
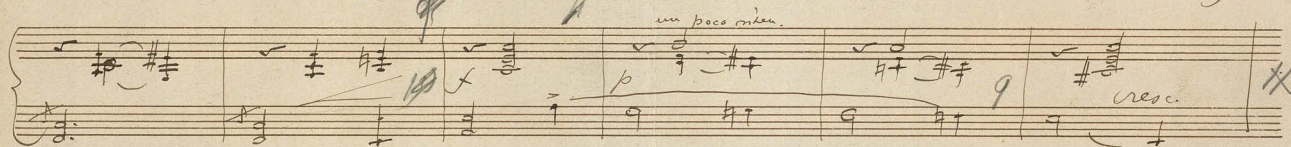
som trand i min Kru — 6. Og far det med Ord og for klare.

7. Og storer deppø, men

a tempo

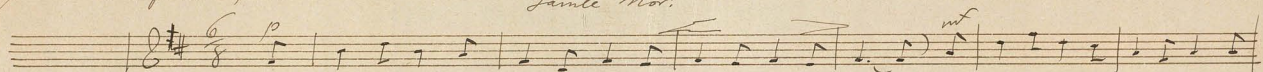
aldri kan fa' Mi syna deg for meg hun kende? So Gies og so rein som Soli hun stam, men bur -- te og
 kan det g. ni. De Fællskite - at' hun kende! Så lgo og så klar som Solstien hun var, men bur - te og

16
Hefte
2

Allegretto espressivo

7. Gamle Mor. Gamle Mor.

1. Du gamle Mor! du slider arm, oo Sviethen er arm Blod, men endda i det Gæstevæsen, og

1. Du gamle Mor i Skyde-Lav, nu smider Trædøms Blod, men Hjerdevæsen, ogst mor din Jæst, og

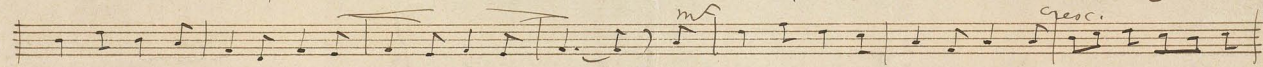
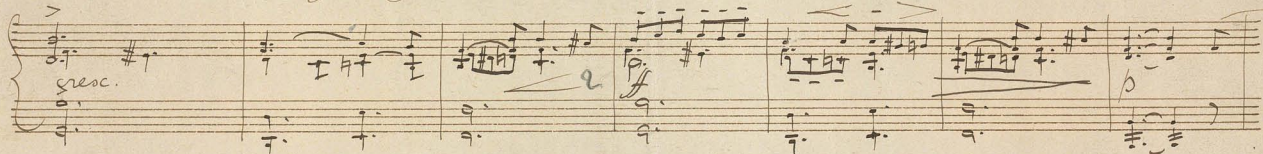

du mig gav min stærke Arm og dette vilde Mod.

2. Du

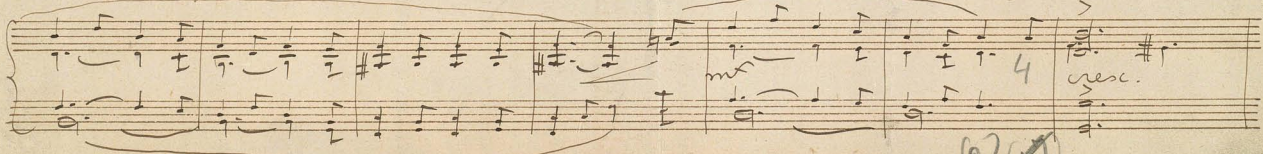
du min stærke Arm mig gav og dette vilde Mod.

2. Du

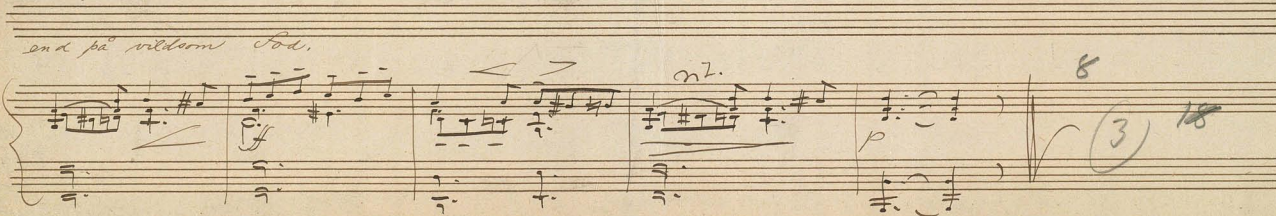
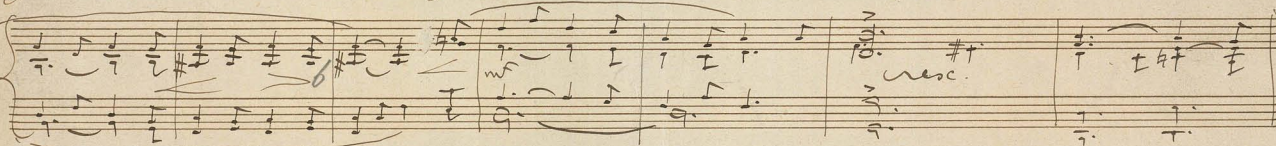
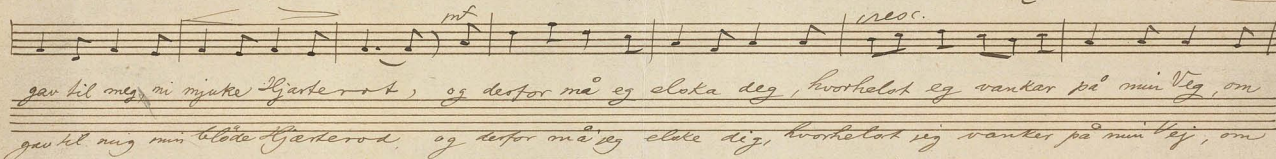
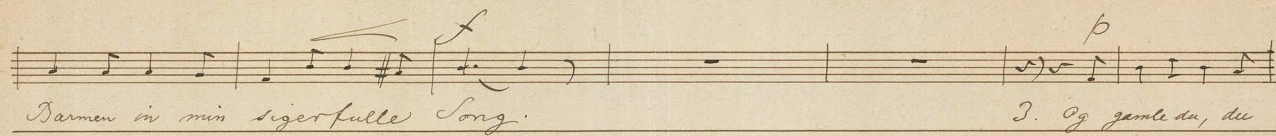

hukked Tæret af mit Kinn so mangen Herrens Gøng, og kyste mig som Juleen din og blæs mig ud i

Løved Tæret af min kend sønangen Herrens Gang, og kysset mig som Jakken din og blæste mig i

92

Un poco Andante.

8. Det Første
Det Første

1. Det Første du har et gjæst, Mand, det er at dø, men ikke du kan gøre
2. Og der for just om det dødske gjæst, et Gæstelag, Og derfor Manden kan

elske kam
elsker alt
den fagre mand
et Dødske Dag.
for da er det ikke med gæstet
Og hvem der nokon, som ikke liv
man - mens
af Gjer - leik

elske kam
elsker alt
den fagre mand
et Dødske Dag.
for da er det ikke med gæstet
Og hvem som på jord unge liv og, kan
af Gjer - leik

verd, for da er livet alt brunnket,
sang, da gjeng han etter og sniv og driv
det O - ske er. Det O - ske er.
som blei - ke Drang, som blei - ke Drang.

verd, for da er livet alt brunnket ud,
hed, lig blage Drang flækker fredløs han
det O - ske er. Det O - ske er.
for Hed til Hed, for Hed til Hed.

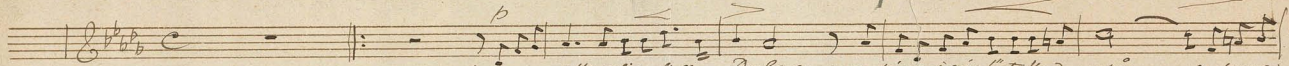
3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

h. vakte hvællene.

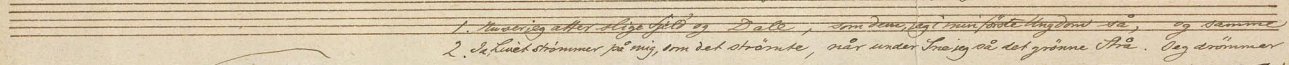
9. Ved Runderne.

Ved Runderne.

19

1. No der eg atter slike fjell og Dalar, som da meg i min første ungdom såg, og same
2. skilnet strömmen på meg, som det ströymde, når under bya og såg det grønne Strå. Eg dröymmer

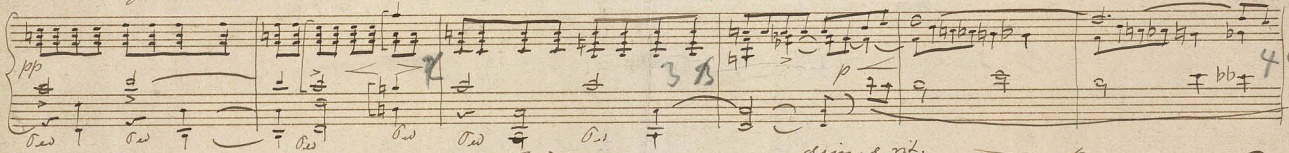

1. tanker atter slike fjell og Dalar, som da meg i min første ungdom såg, og same
2. skilnet strömmen på meg, som det ströymde, når under bya og såg det grønne Strå. Eg dröymmer

1. Vind den heile Panna avalar, og fullt lag på bya, som i det lag. Det er eit Dainemål, om vil meg taler, og gjer meg
2. no, som før eg alltid dröymde, når slike fjell og såg i Luffa blå. Eg glemmer Dagenavnet, som før eg glemde, når eg var

1. tanker atter slike fjell og Dalar, som da meg i min første ungdom såg, og same
2. skilnet strömmen på meg, som det ströymde, når under bya og såg det grønne Strå. Eg dröymmer

1. tankesfull, men enda følg. med ungdomsminne er den tale blandad: Det ströymmer på meg, so eg knapt kan andas.
2. kveld og sol eit blomstert egd. Eg forner vel at las, som vil meg bysa, når solen kunn ikkje stoffe meg, eg så.

1. tankesfull og lykke med: At ungdomsminner i den tale andrumer. Eg knapt kan andas - så det på meg strömmar.
2. Altså et solglimt så. Et Lykkeliken ut seg vel meg finder, når sol på Vegen tygnar vel for meg skinner.

Handwritten notes and markings at the bottom right corner, including a large '6' and some illegible text.

Andante dolente

10. Et Vennestykke.

Tro ei Vener, om du gænder end dem aldrig så
 En af disse mine - vogt dig da for dem - tog den Gæste, som sig kjend - te og tog
 Sigte på. Han tog sigten, tog sigten, Ugle, vakkende på Krist. Mange ere fløjne
 bort med blanke Fjere 4 ha mig gamle, som må fam - - le uden Ro og Rist

Musical notation includes staves for voice and piano accompaniment. Key signatures and time signatures are indicated. Performance markings such as *pp*, *cresc.*, *dim.*, *rit.*, and *pp tempo* are present. The piece concludes with a final chord marked with a circled '4' and a circled '5' in the right margin.

di dei meir enn himne gjå, for di dei meir enn hi - dre sjå.
drap for himlen sjølv at få, som drap for himlen sjølv at få.

di dei meir enn Gudra sjå, for di dei meir enn ein dre sjå.
drap, for himlen selv at få, som drap, for himlen selv at få.

Allegro marcato.

12. *Syremål.*
(x *Sömmål.*)

Syremål.
(x *Sömmål.*)

Vegen vita, på Viltstjövenda, fram at fara og
 Vegen vita, på Viltstjövenda, fram at fara og

Ser-di enda: vi med Målet må solids kolda eller vil vi på
Serden enda: vi med Målet må våren kolda eller vil vi på

Vegen falla. Enn det är över bratte Dackar,
 Vegen falla. Enn det är över bratte Dackar,

8 12
13

(x) Best. utgåga Omtryckning, or flera för Regalamentet med ändringar
 mot de i Gildetillstånden i Översättelsen med meddelat medföret
 Översättningen.

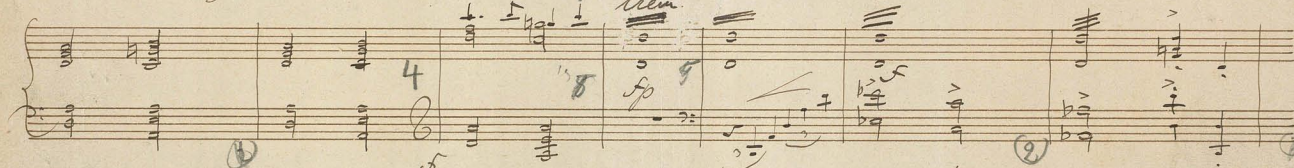
resc.

mX

fz

Haug og Hammar og høge Rakkar,
 Haug og Hammar og høge Rakkar,

Sjell og Gjøre og Gjerd, som byter,
 Sjell og Gjøre og Gjerd, som byder,

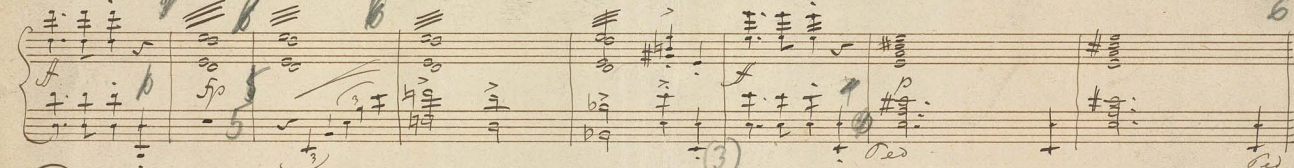

Sed som fløymer og Sef, som tyter,
 Sed som fløymer og Sef, som tyter,

må vi van -- dre og Ve --

Sed som fløymer og Sef, som tyter,
 Sed som fløymer og Sef, som tyter,

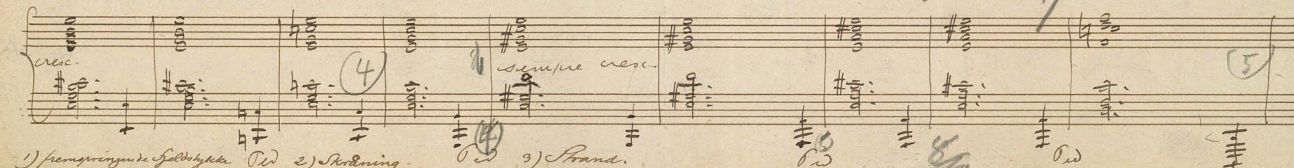
må vi van -- dre og Ve --

-- gen fare,
 -- en fare,

måtte Mag - ti og Mer - gi va - ra,
 måtte magten og Marven va - ra,

ja
 ja

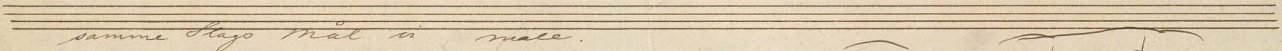
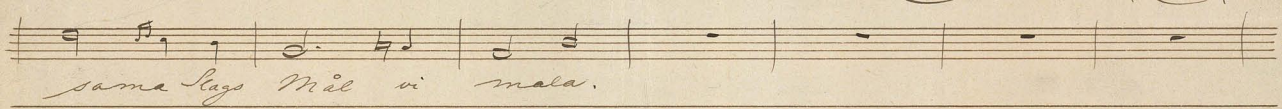
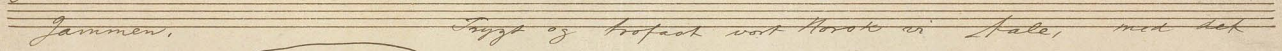
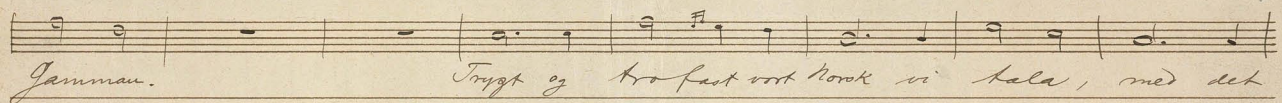
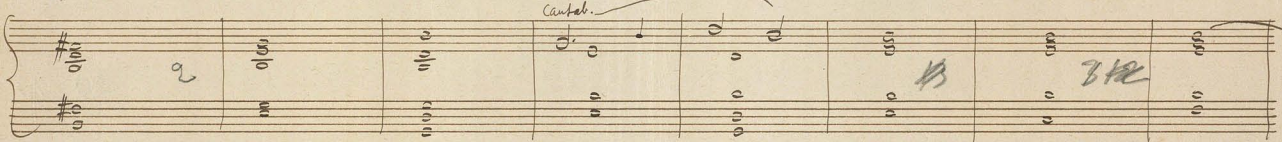
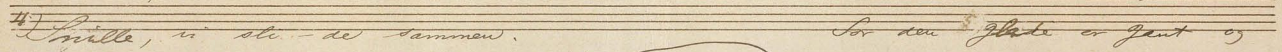
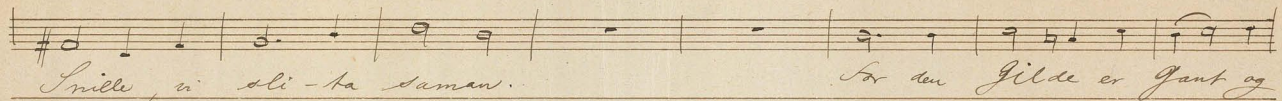
1) Hengringene i Gledlykka Sed 2) Rørdning.

3) Brand.

Handwritten musical score on two staves. The top staff contains vocal lines with lyrics "va" and "ra". The bottom staff contains piano accompaniment with various chords and melodic lines. The score is marked with "8" and "10/11".

Handwritten musical score on two staves. The top staff contains piano accompaniment with various chords and melodic lines. The bottom staff contains vocal lines with lyrics "kom da".

Handwritten musical score on two staves. The top staff contains piano accompaniment with various chords and melodic lines. The bottom staff contains vocal lines with lyrics "kom da". The score is marked with "franzwillamite", "pp", "me.", and "1/2".

Kom da, Smil-ge, vi bli-ke samme,

Kom da, Smil-ge, vi bli-ke sammen,

for den Jil-de er Jant og Jamma

Da Capo

for den Jil-de er Jant og Jamma

del Segno F

sin al Fine.

